

Lachen met de Meester

Uit het leven van Osho's secretaresse Anando.

deel II

De Australische advocate Anando was een paar jaar lang Osho's secretaresse. In het tweede deel van het interview dat Ishu onlangs met haar in Pune hield, vertelt Anando over Osho's laatste levensjaren en over het geweldige boekenproject "Philosia", dat Osho haar kort voor zijn dood opgedragen heeft.

Er is nog een ander verhaal dat ik graag vertellen wil:

Het gebeurde op het vliegveld van Athene, waar Osho er op stond een persconferentie te geven, want de internationale pers was aanwezig, maar ook de politiecommandant met ongeveer veertig agenten, en die verbood Osho de persconferentie te laten doorgaan.

Osho negeert hem gewoon, begeeft zich richting pers, gaat zitten en nodigt de journalisten uit vragen te stellen. Vervolgens begint hij te keer te gaan tegen Griekenland, wat een vreselijk land het is, dat het in de 2500 jaar sinds Socrates niks geleerd heeft...

Meteen wil de politiecommandant hem de mond snoeren maar Osho voegt hem kortaf toe: "You shut up and sit down!" (Houdt uw mond en ga zitten!) En de man ging dadelijk weer zitten! Osho begint nu pas echt en noemt de politiecommandant een idioot. Die wil nu weer ingrijpen, en ik denk al bij mezelf: "whoa, dat kan nooit goed aflopen, Osho!" maar zegt geen woord en Osho negeert hem gewoon en gaat verder. Nu moeten we snel opbreken en gaan naar ons vliegtuig, dat nietige straalvliegtuig alleen voor Osho, Nirvano en mijzelf.

En een officier, blijkbaar een hele hoge met veel decoraties en medailles op de borst, stempelt de paspoorten van ons beider vrouwen met een uitreis stempel en pakt dan voor Osho's paspoort een andere stempel: "Gedepoteerd! Uitgewezen!" En plotseling brult Osho hem toe: "Wat heeft dat te betekenen? Waar is het schriftelijke uitwijzingsbevel? Wat u hier doet is illegaal!" En de man stottert dat men hem telefonisch heeft bevolen dit zo te doen. En Osho raast als een tornado in het kleine kantoorje en snauwt tegen mij "Geef me nu meteen een pen!" En dan krast hij met heftige strepen het stempel door en beveelt de man om te schrijven: "Cancelled – ongeldig" en als de man weifelt, spelt Osho als donderslagen: "C... A... N... C..." en de in het nauw gebrachte man beeft en zweet over zijn hele lijf en doet wat hem bevolen is. Dan brult Osho tegen hem dat hij zijn handtekening er onder moet zetten en de datum van vandaag, wat de arme man haastig doet en zich vervolgens gauw uit de voeten maakt. Hij is nog maar nauwelijks buiten of Osho keert zich met een stralende lach naar ons toe en vraagt: "Hmm! Hoe vonden jullie dat?"

En zo was het steeds met hem: met Osho samen zijn betekende altijd plezier hebben. Nee, van angst kon geen sprake zijn. Ik had totaal vertrouwen. Het was eigenlijk één groot spel.

Hoe was het voor jou, toen Osho zijn lichaam verliet?

Dat was heel eigenaardig: ik was gewoon high! Ik kon het zelf niet begrijpen! Ik vloog als het ware! Natuurlijk, in het eerste moment was het een schok. Maar ergens was ik ook gewaarschuwd. Twee dagen ervoor had ik namelijk nog zijn baard gekamd en een opmerking gemaakt over hoe lang die was geworden en dat hij binnenkort wel tot zijn knieën zou komen. Ik zei dat zo maar voor de grap, en hij antwoordde: "Als ik zo lang nog leef..." En hoe hij dat zei, er klonk iets in zijn stem mee. Maar ik wilde het niet weten, of ik wilde niet dat het waar was en troostte mij met de gedachte, dat hij vaak genoeg zo zwak als nu was geweest en hij was toch elke keer weer beter geworden.

En toen verliet hij werkelijk zijn lichaam. En voor een fractie van een seconde was ik in shock. Maar meteen was er zoveel dat moest gebeuren. We moeten hem afleggen en ik zei, laten we de mooiste robe pakken en de mooiste muts... kortom, ik had mijn handen vol. En toen we met de baar naar Buddha Hall gingen, ik weet niet, toen vloog ik als het ware weer! Ik was gewoon extatisch! De energie was zo prachtig! Toen gingen we allemaal naar de verbrandingsplaats, en het wonderbaarlijke extatische gevoel ging gewoon

door. Later ging ik naar huis om een paar uur te slapen, en toen in de vroege morgen nog weer terug naar de *ghats*, toen er niet meer zoveel mensen waren.

En het extatische gevoel hield maar aan, en ik zei steeds tegen mezelf: het is duidelijk dat je in shock bent, straks zul je wel instorten! Het hield echter niet op en het was fantastisch. Ik vertelde mezelf: “Ach, wacht maar af, hoe je hem zal missen...” Maar dat is nooit gebeurd, tot op de dag van vandaag niet.

Ergens zegt Osho: “Als je iets totaal hebt beleefd, met anderen samen bent geweest zonder iets achter te houden, dan gebeurt er niets als ze weggaan. Gewoon niks. Dan is er niets om over te treuren, geen spijt.” Ja, en precies zo heb ik het beleefd.

Je hebt hem nooit gemist?

Nee, nooit! Hoe raar het ook mag klinken, maar ik mis hem niet. Hij is er! Ik voel zijn aanwezigheid! Precies zo! 's Avonds, vandaag hier in Pune in de discourse – precies zo als in de tijd dat hij nog in zijn lichaam was.

En nu woon je in Italië?

Ja, vier jaar geleden ben ik naar Italië gegaan. Daar begeleid ik workshops en groepen en ik schrijf. Pas geleden is daar mijn eigen kleine boekje uitgegeven. Het draagt de titel “Si” en is verschenen bij uitgeverij Urra.

Waar gaat het boek over?

Het berust op mijn ervaringen in de groepen en workshops en het gaat over accepteren. Het boek is als een praktische vertaling van Osho's wijsheid bedacht, en het bevat veel technieken hoe we met situaties van alledag kunnen omgaan: problemen in relaties, familie, werk of veranderende levensomstandigheden en van ons zelf. En het gaat om onze gevoelens, gewoonten, patronen van onze persoonlijkheid en onze verhouding tot ons

lichaam. De rode draad is de vraag: Hoe kunnen we meer vreugde in het leven brengen en hoe kunnen we ophouden met vechten en werkelijk, echt, ons JA vinden?

Verder heb ik nog een reusachtig project! En daar werk ik al jaren aan: het Philosia-boek, dat Osho mij opgedragen heeft. Ongeveer een jaar voordat hij zijn lichaam verliet, kwam ik een keer in zijn kamer en zei hij: “Oh, ik heb een geweldig idee voor je, Anando. Je gaat een boek schrijven! The Philosia of existence – the World of Osho (de Philosia van het bestaan – de wereld van Osho). Het zal mijn verzamelde visie bevatten.”

Ik zei: “Maakt u grappen? Ik vind het helemaal geen geweldig idee! Ik begrijp de titel niet eens: wat betekent filusia eigenlijk?” En ik zie: “Dat is niks voor mij. U heeft toch zo veel intellectuele discipelen, ik ben er gewoon niet geschikt voor. Dat is gewoon mijn ding niet.” En hij lachte alleen maar en zei: “Nee, nee, nee! Jij bent precies de goede daarvoor.” En hij ging al in op de bijzonderheden, de verschillende hoofdstukken, het hele boek stond hem al voor ogen: 1200 bladzijden, het fijnste dundrukpapier, gebonden. En hij noemde de hele lijst met hoofdstuktitels al op: “The cancer of fixed moral codes and commandments (De kanker van starre morele codes en geboden), “The pedagogues” (De pedagogen), “The priests and politicians conspiracy” (De samenzwering van priesters en politici), “The cancer of religion” (De kanker van religie)... Maar al na de eerste paar hoofdstukken onderbrak ik hem en zei: “Het heeft geen zin! Hou op, ik begrijp de titel niet eens.” En ik stelde hem voor, dat we beter alles op de band konden opnemen. Nee, dat wilde hij niet: ik moest het opschrijven. Vervolgens overhandigde hij me een wondermooi gebonden boek met sneeuwwitte bladzijden – voor wat hij ging dicteren. En hij beloofde me dat hij heel langzaam zou spreken... toen gaf ik toe: “Oké, het klinkt goed.” Van toen af aan ging ik elke dag een paar uur bij hem naar binnen. Het was koud in zijn kamer, ijskoud!

Achttien graden?

Nee, minder! Minder! Zestien. Dus ging ik iedere keer eerst naar zijn badkamer en pakte alle matjes daar, om als kussen te gebruiken, zodat ik niet op de koude vloer zat. En dan begon hij meteen te dicteren... eerst

heel langzaam, maar zodra hij er goed in kwam, werd het steeds sneller. Tot ik aan de noodrem trok: “Stop! Stop! Ik wist het wel!” Ik kan je het boek laten zien, waar het alleen nog maar gekrabbel werd. In ieder geval ging het een tijdje goed. Eerst dicteerde hij me ieder hoofdstuk in hoofdlijnen, en daarna vulde hij de details in.

Hoe veel hoofdstukken heeft het boek?

Tien. Het begint met de inleiding, waarin hij het woord *filosia* verklaart – dat het niets met filosofie, niets met weten te maken heeft, maar meer met doorleefde ervaring.

Philosia – is dat eigenlijk een nieuw woord? Bestaat het ook in het Engels?

Dat weet ik niet, maar hij heeft het vaker in zijn discourses gebruikt. Misschien heeft hij het van iemand anders, of heeft hij het zelf bedacht, ik weet het niet.

Maar toen begon hij op een dag mij het hoofdstuk “Voorbij verlichting” te dicteren en ik protesteerde: “Hé, nu bent u al aan het eind van het boek gekomen en we zijn nog niet eens met het middenstuk klaar!” Hij lachte alleen maar en zei: “Ja, maak je geen zorgen! We springen wat heen en weer, dan eens naar het begin, dan eens naar het einde, dan eens naar het midden...”

Maar toen werd hij ziek en moesten we het lange tijd laten rusten. Ik heb mijn aantekeningen jarenlang niet meer aangeraakt. Ik begreep uiteindelijk ook niet precies wat hij me daar nou gedictreed had. Het was ergens te hoog gegrepen voor me. Tot ik mezelf, zo ongeveer zes, zeven jaar geleden, een duwtje gaf en besloot, ten minste de aantekeningen in de computer in te voeren...

Uiteindelijk zijn ze uniek! Geen mens weet van hun bestaan af. En kijk, ik was nog maar nauwelijks begonnen of het ene licht na het andere ging me op: “Dat kan ik toch allemaal begrijpen! Heel gemakkelijk ook nog!” Op de één of andere manier was het plotseling allemaal duidelijk! En sindsdien heb ik steeds aan het boek verder gewerkt, en aan het eind van dit jaar zal het klaar zijn. En het is letterlijk zijn visie van A tot Z ...

Kun je iets over de verschillende hoofdstukken zeggen?

Het eerste hoofdstuk heet “Het begin” en de eerste zin luidt: “Er is geen begin...” en dan begint hij over het hele godsbegrip te spreken: dat onze wereld geen schepping met een begin en een eind is, en niet geschapen werd, maar een uniek, voortdurend scheppingsproces is. En dat dit godsídee alleen maar kon ontstaan omdat de mensen zo’n geweldig denkbeeld niet konden vatten, dat dit hele universum vanzelf gaat en geen politici nodig heeft om te functioneren. Ook word in het eerste hoofdstuk de hele mythe van god en zijn schepping uit elkaar gehaald.

En het tweede hoofdstuk verplettert alle religies en verklaart het verschil tussen godsdienst en religiositeit, en ontmaskert iedere godsdienst als machtspolitiek. In het derde hoofdstuk gaat hij dieper in op de samenzwering tussen priesters en politici, wiens doel het is de mensen onder controle te houden, van binnen en van buiten, en dat ze bij elkaar horen als pot en deksel.

Vervolgens spreekt hij over de behoefte aan een starre moraalcode – en waarom dat een onding is: omdat alles immers altijd stroomt en niets vast te leggen is en een moraalcode er alleen maar toe dient allen onder controle te houden. Daarna gaat hij in op het begrip van zonde en van schuld, die op dezelfde basis uitgevonden werden, namelijk om ons tot slaven te maken en de bestaande machten te stutten. Vervolgens toont hij aan waarom opvoeding en opleiding gefaald hebben, en eveneens alleen maar in dienst van de heersende macht staan; en stelt een compleet ontwerp voor nuttige en zinnige opleiding voor de toekomst tegenover het oude opvoedingsídee.

In het volgende hoofdstuk verklaart hij alle sociale, economische en politieke systemen die er ooit bestaan hebben. Evenals alle instituten en ideologieën, en toont aan waarom ze – van feodalisme tot democratie, fascisme, socialisme, communisme tot en met gandhiïsme, geen van allen gewerkt hebben.

Hij verklaart waarom familie en huwelijk niet werken, en ontvouwt zijn hele visie van een werkelijk authentieke levenswijze en een volledig nieuwe vorm van regeren. Het volgende hoofdstuk is net zo massief. Daarin gaat het over meditatie en om de hele wetenschap van meditatie. Daar hoort ook Osho’s “Psychologie van de Boeddha’s” bij, en hij verklaart het verschil tussen denken en niet-denken.

Het volgende hoofdstuk heeft de subtitel "Ultimate Values – Onomstotelijke waarden". Daarvoor heeft hij een boom in mijn boek getekend. De wortels dragen namen zoals wellust, jaloezie, woede, hebzucht enzovoort – al die onbewuste en negatieve emoties – en dan komt er een lijn voor het aardoppervlak, waarboven zich de boomstam verheft en zich deelt in takken. Die takken stellen het tegendeel van de on aardse eigenschappen voor. Hij maakt het volstrekt duidelijk dat de positieve energieën met de negatieve energieën samenhangen en daarom noch bestreden noch onderdrukt hoeven te worden. Omdat juist daarin het potentieel voor de ontwikkeling van het positieve zit. Wie ze ontkent of onderdrukt, onderdrukt zichzelf. Men moet ze transformeren, alleen dan kan men opbloeien. En transformeren kan men ze alleen maar, als men ze zich bewust maakt. Op deze manier komt men dan tot de allerhoogste, de onomstotelijke waarden.

In de twee laatste hoofdstukken gaat het over verlichting en datgene wat daaraan voorbij ligt: "Beyond Enlightenment".

En jouw werk is alleen maar: het geheel samenvoegen?

Ja, alles te verzamelen, wat hij ooit over al deze thema's gezegd heeft, dat materiaal te lezen en te sorteren en overeenkomstig samen te brengen.

Maar het zijn altijd alleen maar zijn eigen woorden.

Het is ruwweg klaar, nu moet het alleen nog bijgeslepen en gecorrigeerd worden. Aan het eind van dit jaar zal het helemaal klaar zijn en kan het op de boekenmarkt aangeboden worden. Het zal zo iets zijn als een bijbel, en Osho's totale visie bevatten.

Maar er was toch ooit al eens een Rajneesh Bible?

Ja, maar dat waren discourses, dat wil zeggen een aantal opeenvolgende discourses. Dit boek bestaat niet uit discourses, meer schetst het totaalbeeld van zijn visie, tot in alle details.

Op 1200 bladzijden?

Ja. Zo wilde hij het hebben! (lacht).

Dus je hebt dit reuzenproject en leidt bovendien groepen?

Ja, ik leidt groepen en cursussen in Italië en over de hele wereld over thema's als meditatie, zelfliefde, intimiteit, verhouding tussen man en vrouw en over hoe men lichaam en geest kan ontspannen.

Ben je eigenlijk nog lid van de Inner Circle?

Ik was er van af het begin af aan bij. Nu ben ik eruit gegaan omdat mijn nieuwe woonplaats in Italië is en ik met mijn cursussen de meeste tijd met reizen doorbreng.

Wat het moeilijk om Pune na zo veel jaar te verlaten?

Nee, het was precies het juiste moment. Tegelijkertijd ben ik elke keer weer blij als ik er terugkom. Dan kan ik deze plek weer helemaal opnieuw waarderen. Ik had zeer zeker het gevoel van een soort bezadigdheid, van vast te roesten. Ik had hier inmiddels ongeveer dertig jaar doorgebracht, en het werd langzaam wel tijd om weer iets nieuws te wagen. Toen ik de buitenwereld verliet, bestonden er nog geen mobieltjes, geen computers en geen geldautomaten. In het begin voelde ik me ook wel een dom provinciaaltje: iedereen kon met geldautomaten omgaan en met mobieltjes bellen en ik begreep er allemaal geen biet van. Ik voelde me een beetje verloren, maar het was toch ook allemaal heel leerzaam. Intussen zit ik erbovenop, ben ik echt graag in de buitenwereld. En: ik hou van mijn werk.

www.lifetrainings.com